

Bayer Zsolt: Majkamarat, a leninfiú

2025 július 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Itt vannak ezek mind. Állnak a színpadokon és eljátsszák, hogy fejbőlövik a miniszterelnököt. Meg a forradalmat.

Kezdetben vala mondjuk A walesi bárdok. Tudom, más kor, más szerz?, ráadásul valódi, létez? b?n. Szóval Arany János, levert forradalom, kivégzett aradi tizenhárom, Ferenc József. És akkor születik az a vers, ami talán még ma

is elegendő? fiatalnak jelent valamit, vagy legalább ismerős. Arany nem lövi fejbe Ferenc Józsefet, akit pedig valóságos bűnök terhelnek, nem szemét kis csinovnyikok rágalmait. Ám Arany János rábízta ezt is az isteni igazságszolgáltatásra – a végén Edward király beleírta a lelkiismeretfurdalásba. De hát, mondom, más idők, más szerzők, létező bűnök.

Ma nem ez van, ma: ma van. Nyilván ezt is lehet hasonlítani valamihez, hiszen az emberiség legszörnyebbetű tulajdonsága, hogy évezredek óta újra és újra elköveti ugyanazt, belelép ugyanabba a folyóba.

És évezredek óta ugyanaz a plebs is, a proli, a vérszomjas, ölni mindig kész, szörnyeteg, ezek ugyanolyanok Madách athéni színeiben, amikor a felettük állót, a kiválót akarják meglincselni, és ugyanilyenek voltak a Tanácsköztársaság idején – előtt, alatt és után.

Igen, ezek járták akkoriban Budapestet és az országot, a szamuelyk meg a csernyk, és agyonlőtték, akasztottak, lincseltek, és volt hozzá sajtójuk meg „értelmiségük”, a lukácsoktól egészen a károlyikig meg a gáborandorokig vagy göndörferencekig, vagy éppen a kunbéláktól egészen a balázsbelákiig meg kunfizsigmondokig.

Akkor a Népszava, ma meg az összes, a 444-től a HVG-ig.

Mályusz Elemér írja Gábor Andorról:

„Gábor Andor azonban hetekig gondolkozott, számolt, összeadott, szorzott, osztott, és amikor a számadások kedvező eredményt mutattak fel a jövedelmet illetően, akkor, de csak akkor kezdett a tele torokból a kellő pillanatban jelentkezni lázas lelkesedéssel kiabálni az otthoni rémségek ellen. Számvetési mérlege olyan kedvező eredménnyel zárult, hogy azonnal és sürgősen a legszélsőbb bolsevik lett. Egy ilyen ember tolla alól kerültek ki a legvérszomjasabb, leggyűlölködőbb cikkek. Egyetlen kis szemelvény elegendő ezek illusztrálására: »Ha otthon még egyszer bolsevizmus lenne, akár teljességgel fölöslegessé válnának a börtönök és a plakátok az ellenforradalmárokról és a túszedés amúgy is népszerű intézménye. Csakugyan a legnagyobb kelete lenne a legegyszerűbb akasztófának, amit lámpavasak, falba vert szögek és egyéb hasonló, a célnak megfelelő eszközök pótolnának.«

Az akasztófa emlegetése éppen úgy üzletet jelent neki, mint korábban a kabarétréfa gyártása. Az emigrációs újságírók egyik legszorgalmasabb mesterembere lett, aki fáradhatatlanul írja a leghihetlenebb gyalázásokat Magyarország ellen. Nevével minden nap találkozunk az emigrációs sajtóban, sőt, néha többször is. Ugyanis mint jó üzletember minden oldal felé biztosítani akarja magyargyalázó vállalkozását, s míg saját neve alatt polgári jellegű emigrációs sajtóba ír, addig Robogó Máté álnéven a kommunista emigránsok hetilapjának lesz szorgalmas munkatársa. A kettő – szerinte, úgy látszik –, megfér egymással. De a látszólag mindig intranzigens kommunisták sem ütköznek meg ezen. A pénzszerezés minden módja elfogadott eszköz náluk is, de még lelkiismeretüket is megnyugtathatják, amikor Gábor Andor kimutatja »valamennyi régi lenge könyvéről és darabjáról«, hogy azokkal szimbolikusan a világforradalomért és a proletariátus felszabadításáért harcolt.»

Ugye, mennyire ugyanaz, mennyire ismerős.

Ezek ma is mind ilyenek, ugyanilyenek, ugyanilyen ócskák, pitiánerek, ostobák, aljasok, becstelének, vagyis majkák meg azahriahok meg krúbik.

Ez a mai Gábor Andor, [ez a sz...r ózdi proli is](#) „számolt, összeadott, szorzott, osztott, és amikor a számadások kedvező eredményt mutattak fel a jövedelmet illetően, akkor, de csak akkor kezdett a tele torokból a kellő pillanatban jelentkezni lázas lelkesedéssel kiabálni az otthoni rémségek ellen.” Hja kérem, aki éppen most vett ki a cégéből horribilis osztalékot, annak kell is számolnia, hogyan lehet legközelebb még többet kivenni. És most úgy tőnik ezeknek, hogy így. Aztán jövőre, ha megint elveszítik a választást, majd visszanyalják magukat, legalábbis megpróbálják. És nekünk majd akkor kell eltakarítani ezeket. Ugyanis ezek nem mások, mint eltakarítandó sz...rdarabok. (Mondhatta volna szebben is a „kislovag”, de nem volt hozzá kedve, sajnálom...)

S addig is olvassunk Mályusz Elemér után Egon Friedelt, tő mindig jó és fontos újraolvasni:

„Ekkor aztán kezdetét vette ama pompás ponyvaregény, amely annyi csodálatot és iszonyatot váltott ki Európában. Három fősé: legelsőször is Jean-Paul Marat, a megveszett pincepatkány, akinek a közcsatornarendszer eldugulása lehetőséget ad, hogy elugorjon latrinájából, és rjongva mindent felzabáljon; mocskos, megszállott, korcs, vérbajos és csillapíthatatlan gyűlölet tölti el mindenki ellen, aki mosakszik, épelméjű

és vérbaj nélkül való – jellegzetes képvisel?je egyszóval a forradalmi söpredéknek, a föld alatti egzisztenciáknak, akik lumpenkocsmákból, omladozó m?helyek sötétjéb?l, erdei rejtkehelyekr?l és föld alatti lyukakból bukkannak el? hirtelen. Második f?h?se Georges Jacques Danton, egyfajta »nemes haramia«, Moor Károly rosszul sikerült utánczata, akit himl?helyes bulldogfeje, mennydörg? hangja és az élvezeteket habzsoló vitalitása miatt a »cs?cselék Mirabeau-jaként« emlegetnek, s csakugyan váltakozóan vérszomjas és jószív?, ostoba és intelligens, akár egy idomtalan szelindek; a harmadik pedig Maximilian Robespierre, e gimnáziumi tanár, akit egyszerre démon szállt meg, aki zsarnokságát rendes viszonyok között a házasságban élte volna ki, s aki diktatúrájához nem hozott otthonról egyebet, mint átlagos értelmet, gimnáziumi m?veltségének híg f?zetét s a középszer? stréber jó hírnevét; már az iskolában osztályels? volt, és más korban vagy más országban az lett volna bel?le, ami az osztályels?kb?l lenni szokott: zugüggyvéd – kezdetben csakugyan ez volt –, községi tisztvisel?, könyvel? vagy rend?rségi besúgó, és az lett, ami csak abban a korban és csak abban az országban lehetett egy osztályels?b?: a jakobinus Franciaország teljhatalmú önkényura.”

Így. Itt vannak ezek mind. Állnak a színpadokon és eljátsszák, hogy fejbőlövik a miniszterelnököt. Meg a forradalmat.

Persze, forradalom az nem lesz, ugyanis ezek ahhoz is gyáva sz...rok, a „mocskos fideszez?” közönségük meg csupa kígyóvállú kis sz...rjancsi, aki jó dolgában azt sem tudja, mit csináljon.

És pontosan így kell hozzájuk viszonyulni, pontosan úgy is kell ezekkel bánni...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló